

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань гуманітарної та інформаційної політики

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5

ГОРГОТІ О.Б.

Шановна Олесю Богданівно!

За дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України Руслана Стефанчука повідомляємо про завершення розгляду Вашої електронної петиції під назвою «Заборонити діяльність TikTok в Україні». У цьому документі Ви висловлюєте вимогу заблокувати зазначену соціальну мережу на території нашої держави.

Відповідно до статті 23-¹ Закону України «Про звернення громадян» Вашу петицію було розміщено на Офіційному веб-порталі Верховної Ради України 19 лютого 2021 року, а збір підписів на її підтримку завершився 19 травня 2021 року. За вказаний період, що є максимально можливим, на підтримку Вашої петиції отримано 86 (*Вісімдесят шість*) підписів. Петиція, адресована парламенту, розглядається у порядку, встановленому статтею 23-¹ зазначеного Закону, за умови збору на її підтримку **не менш як 25000 підписів громадян**. Оскільки Ваша петиція протягом цього максимального строку не набрала необхідної кількості голосів, вона надалі розглядалася як звернення громадянина.

Згідно з Конституцією України (*частина друга статті 19*) органи державної влади, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Компетенція комітетів Верховної Ради визначається Конституцією України, законами України, іншими нормативно-правовими актами, які стосуються повноважень (*предмета відання*) кожного комітету. З урахуванням предмета відання Комітету (*пункт 4 Додатку до Постанови Верховної Ради України від 29 серпня 2019 року № 19-IX*) та змісту частини третьої статті 21 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» повідомляємо наступне.

Законодавчого регулювання питань, яких Ви торкаєтесь у своєму зверненні, стосуються Конституція України (*стаття 34*), закони України «Про інформацію», «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України», «Про національну безпеку України», «Про телекомунікації», інші закони, низка міжнародних документів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до статті 17 Основного Закону захист інформаційної безпеки України є однією з найважливіших функцій держави та справою всього Українського народу. При цьому Конституція гарантує кожному право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань, право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію, тощо; здійснення цих прав

може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Для правомірного/пропорційного обмеження прав людини держава в особі своїх правоохоронних, контролюючих і судових органів має дотриматись сукупності таких умов: наявність легітимної мети; обмеження передбачене законом; обмеження є необхідним у демократичному суспільстві. Коли йдеться про обмеження прав людини в мережі Інтернет (*a саме такого обмеження стосується Ваше звернення*), то в цій сфері необхідністю є наявність четвертої умови: застосування обмеження має реалізуватися виключно на підставі рішення суду.

Слід мати на увазі: **забезпечення прав дітей в Інтернеті** є одним з найактуальніших питань, визначених Конвенцією про права дитини Організації Об'єднаних Націй, Європейською Конвенцією з прав людини, Європейською соціальною хартією. Адже, згідно з Рекомендаціями Комітету з прав дитини ООН, усі діти повинні мати право на безпечний доступ до інформаційно-комунікаційних технологій та цифрових засобів масової інформації, на можливості повною мірою брати участь, висловлювати свою думку, шукати інформацію і користуватися, не піддаючись дискримінації, усіма правами, передбаченими Конвенцією про права дитини чи факультативними протоколами до неї.

Водночас громадськість не може не перейматися проблемою захищеності дітей у віртуальному просторі, оскільки Інтернет є, на жаль, не тільки зоною розвитку, а й зоною ризику для психічного, фізичного здоров'я і соціального самопочуття дітей

Тож держава і суспільство мають приділяти максимум уваги зазначеній сфері, вживаючи, поряд з обмежувальними (там, де це виправдано), також превентивні заходи. Обов'язковою умовою запобігання будь-яким порушенням в Інтернеті є належний контроль за контентом з боку батьків, суспільства, правоохоронних органів.

Важливо, поряд із дотриманням прав дитини на повагу до її честі й гідності, на приватне життя, захист персональних даних, також дбати про проведення повсюдної роз'яснювальної роботи, здійснення інституційних заходів для безпечного користування Інтернетом, створення середовища, в якому кожній дитині доступні достатні гарантії та можливість у випадку.. найменшої загрози безпеці звернутися за захистом.

Правилами більшості представлених в Україні соціальних мереж чітко прописані вимоги до контенту та прийнятні норми поведінки користувачів. За їх порушення соцмережі зазвичай блокують або контент загалом, або окремі акаунти. Стандарти спільнот Facebook, YouTube, Instagram, Twitter та інших платформ забороняють публікувати терористичний контент, мову ворожнечі різних рівнів, не допускають порушення авторських прав, скоординованої неавтентичної поведінки, порнографічних матеріалів, булінгу. Також соціальні мережі борються з фейковими сторінками, а деякі з платформ видаляють неактивні акаунти. **Водночас** аналіз стану вітчизняного законодавства та найкращих світових практик у цій сфері вказує на потребу вироблення в Україні єдиної стратегії регулювання роботи соціальних мереж.

Цій меті може слугувати, серед іншого, введення їх у правове поле (визначення соціальних мереж у законодавстві як медіа-платформ), встановлення правил

модерування дописів, розгляд та внесення до законодавства змін, що є дійсно необхідними та не несуть загрози свободі слова, визначення тематики повідомлень, протидія яким визнається першочерговою, державного органу, відповідального за контроль інформаційного простору в Інтернеті, а також забезпечення ефективного громадського контролю за діяльністю такого органу,

Верховна Рада України дев'ятого скликання здійснила певні кроки в цьому напрямі. Серед напрацювань – проект Закону про медіа (*реєстр. № 2693-д від 2 липня 2020 року*), ініціатором і головним з розгляду якого є наш Комітет. Нині цей документ після широкого громадського обговорення та доопрацювання робочою групою Комітету очікує розгляду в першому читанні. Також на розгляді в парламенті перебуває низка законопроектів щодо спеціальних повноважень у сфері інформаційної безпеки, головними з розгляду яких є інші профільні комітети. Серед іншого, йдеться й про імплементацію уніфікованих на міжнародному рівні стандартів щодо блокування шкідливого контенту, що є запорукою належного вирішення поставлених Вами питань.

Ваші пропозиції, які стосуються предмета відання Комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики, взяті до відома для врахування в подальшій роботі з удосконалення інформаційного законодавства.

З повагою

Голова Комітету

Микита ПОТУРАЄВ

ЕАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Потураєв Микита Русланович
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000002A672E002C9F8E00
Дійсний до: 19.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України

523117